

kendt med disse dataregistrerede oplysninger. Rådet henviser i den forbindelse til, at registerudvalget i forbindelse med revisionen ved lov nr. 89 af 29. marts 1972 af § 263 synes at være gået ud fra denne opfattelse i en udtalelse forud for vedtagelsen af bestemmelsen. Straffelovrådet finder imidlertid, at man ved en lovændring bør gøre det klart, at det er strafbart at skaffe sig adgang til et dataanlægs oplysninger eller programmer, jfr. betænkningen side 23. Rådet foreslår, at der i § 263 som nyt stk. 2 indsættes en bestemmelse om den, som uberettiget skaffer sig adgang til en andens oplysninger eller programmer, der er bestemt til at bruges i et anlæg til elektronisk databehandling.

Justitsministeriet er enig med straffelovrådet i, at det klart bør fremgå af straffelovens § 263, at bestemmelsen finder anvendelse på den, som uberettiget skaffer sig adgang til et dataanlægs oplysninger eller programmer. Justitsministeriet kan på den baggrund tiltræde straffelovrådets forslag om, at det i et nyt stk. 2 i § 263 præciseres, at sådan indtrængen i et dataanlæg er strafbar. Herved bortfalder også visse tvivlsspørgsmål om anvendeligheden på dataforhold af straffelovens § 263, nr. 2, (om uberettiget adgang til andres gemmer) og § 263, nr. 3, (om aflytning), jfr. nærmere betænkningen side 23-24.

3.3. Straffelovrådet har i betænkningen side 27-29 omtalt spørgsmålet om, hvilken strafferamme der bør gælde for den foreslåede nye bestemmelse i § 263, stk. 2, om indtrængen i dataanlæg. Straffelovrådet foreslår, at normalstrafferammen for denne forbrydelse - i lighed med den i øvrigt gældende strafferamme for fredskrænkelserne i straffelovens §§ 263-264 d - bør fastsættes til bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Rådet har endvidere overvejet spørgsmålet, om der bør gælde en skærpet strafferamme for forhold af særlig grov karakter. Rådet henviser i den forbindelse til, at en sådan skærpet strafferamme findes i straffelovens § 264, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan straffen for husfredskrænkelser efter § 264, stk. 1, nr. 1, stige til fængsel i 4 år, hvis husfredskrænkelsen er sket »med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om forretnings- eller fabriktionsforhold eller med dokumenter eller optegnelser.« Straffelovrådet finder, at der som nyt stk. 3 i § 263 bør indsættes en bestemmelse om mulighed for strafskærpelse i tilfælde, hvor en overtrædelse af § 263, stk. 1 eller 2, er begået under omstændigheder, der svarer til § 264, stk. 2. Rådet foreslår, at strafskærpelsesgrundene i § 263 og § 264 bliver de samme.

Man peger i den forbindelse på, at den gældende strafskærpelsesregel i § 264, stk. 2, på visse punkter kan forekomme for snæver og på andre punkter for vidtgående, jfr. betænkningen side 24. Således omfatter bestemmelsen ikke med tilstrækkelig klarhed tilfælde, hvor nogen skaffer sig adgang for at gøre sig bekendt med f.eks. foreningers eller offentlige myndigheders dataoplysninger, når disse ikke kan betegnes som »oplysninger om forretnings- eller fabriktionsforhold«. På den anden side er det efter bestemmelsen en skærpende omstændighed, at gerningsmanden har forsæt til at gøre sig bekendt med »dokumenter eller optegnelser« uanset disses indhold eller betydning. Straffelovrådet foreslår, at det centrale element i strafskærpelsesbestemmelsen bliver, at gerningsmanden har haft forsæt til at gøre sig bekendt med oplysninger, som er hemmelige. Efter rådets udkast til strafskærpelsesbestemmelser i § 263, stk. 3, og § 264, stk. 2, anses det som en strafskærpende omstændighed ved forbrydelser efter § 263, stk. 1 og 2, og § 264, stk. 1, nr. 1, at gerningsmanden har haft forsæt til at gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder, eller hvis der i øvrigt foreligger andre særligt skærpende omstændigheder.

Efter den gældende strafskærpelsesbestemmelse i § 264, stk. 2, er strafmaksimum som nævnt fængsel i 4 år. Straffelovrådet finder, at dette maksimum, som er mere end dobbelt så højt som normalmaksimum for tyveri efter straffelovens § 285, er for højt, jfr. betænkningen side 28. Rådet foreslår på den baggrund, at der fastsættes et fælles strafmaksimum for de to strafskærpelsesbestemmelser i § 263, stk. 3, og § 264, stk. 2, på fængsel i 2 år.

Justitsministeriet kan tiltræde, at der i lighed med de øvrige fredskrænkelser i §§ 263-264 d bør gælde et normalmaksimum på fængsel i 6 måneder for den foreslåede nye bestemmelse om indtrængen i dataanlæg. Justitsministeriet kan endvidere tiltræde, at der bør være mulighed for forhøjet straf i de tilfælde, hvor denne nye type fredskrænkelser, som efter justitsministeriets opfattelse kan være af særdeles alvorlig karakter, begås under særligt skærpende omstændigheder. Denne mulighed bør efter justitsministeriets opfattelse også stå åben i de tilfælde, hvor de øvrige forbrydelser efter straffelovens § 263 begås under tilsvarende omstændigheder. Justitsministeriet kan på den baggrund tiltræde straffelovrådets forslag om en ny strafskærpelsesregel i § 263, stk. 3, som omfatter alle tilfælde, hvor forbrydelserne i § 263, stk. 1 og 2, begås under særligt skærpende omstændighe-